

Леона Ловре II-4

Основна школа "Јован Миодраговић"

"Прича о Таталији", Весна Алексић

Морам на самом почетку да будем искрена - када сам прочитала наслов ове књиге помислила сам да је то прича о некој измишљеној земљи Таталији и нисам ни мало очекивала све оно што ова књига заправо јесте. Али, то је било једно изненађење више за мене. Уживала сам док сам је читала и свака страница доносила је нешто ново, па нисам могла да дочекам крај.

У ствари Таталија је девојчица Наталија, која је беба и има старијег брата Рељу. А он је главни јунак ове приче, јер сам из његових поступака много тога научила. Реља је био јако љубоморан још док је његова мама била трудна. Бојао се да га више нико неће волети. Био је тужан због тога, па је смишљао разне ствари, које нису биле тако паметне ни лепе. Када је мама отишла у породилиште он је остао са татом и баком и био је јако тужан. Смислио је то да ће кренути да говори на "свом јапанском језику", а заправо је ћутао. Од свега му је најтеже пало што су се сви радовали Наталији, па чак и дадиља, коју је јако волео. Све то га је повређивао и он се понашао како не треба. Када су отишли у породилиште по бебу, њему је личила на паче са перјем на глави, помислио је да је њен плач био неподношљив и ништа му се ту није допало. Код куће је маштао како би је дао диносаурусима, послао на другу планету или на Месец. Међутим, убрзо беба је добила жутицу и са мамом отишла у болницу. Чуо је да су беби повишени неки рубини, није знао какве везе има драго камење са бебом. Сви су били забринути. Одједном се појавило то чудно осећање у њему - и он је бринуо. Осећао је кривицу због тога што је Таталија у болници. Тата га је затекао како сам у соби грли и мирише мамин шал, јер му недостаје мама. Тада је коначно проговорио и тати признао како се осећа, а тата му је објаснио да он није крив због тога што се десило, али је схватио да без разлога није волео сестру. Такође и они рубини су били јаснији и уствари су били билирубини које има свака беба која добије жутицу.

Све време сам покушавала да разумем Рељу док сам читала, али нисам успела. Сви знају колико сам се ја радовала када сам сазнала да ћу добити брата. А тек кад се родио, скакала сам до плафона и једва чекала да дође кући. Тако је и сада, мазим га и пазим и када нисам поред њега јако ми недостаје. Али научила сам да нисмо сви исти, зато ипак мало и разумем Рељу. На крају ми је најдраже од свега да је ипак схватио да је погрешио. Желим да верујем да је након овога Реља био најбољи брат на свету, да је бескрајно волео Наталију и да је коначно звао њеним именом.

Леона Ловре, II-4
Основна школа "Јован Миодраговић"

Тања Лабан
0698410343
tanja.laban@osjovanmiodragovic.edu.rs